

er foregaaet lidt i Forvejen, forstaaer man vel, at det var vanskeligt at føre den Sag igennem. Jeg erindrer, hvilket Ramaskrig der i 1910 lød, da den daværende Forsvarsminister, det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen, foreslog at bygge et nyt Hospital til Søværnet; Hærens Læger protesterede paa det skarpeste og hævdede, at hvis der skulde bygges et nyt Hospital, hvad der var nødvendigt, burde det være fælles. Marinen vilde imidlertid ikke bøje sig herfor, men hævdede, at det var for dyrt for den at have Sygehus fælles med Hæren og vilde helst have et Hospital, der laa saa nær som muligt Orlogsværftet, saa det var nemt at faa tilskadekomne fra Marinen bragt paa Hospital. Vi vedtog da at bygge det Hospital til Marinen, der blev taget i Brug 1915. Da den højtærede Minister nævnte, at den daværende Forsvarsminister, det ærede Medlem Hr. P. Munch, havde ladet opføre det nye Hospital for Hæren, der blev saa dyrt, skal jeg minde om, at der var givet Hærens Læger det Løfte, at saa snart Marinens Hospital var færdigt, skulde der forelægges Forslag om Opførelse af et nyt Hospital for Hæren. Thi i alt Fald de fleste af Folketingets Medlemmer var efter den Undersøgelse, der var foretaget af det militære Sygehus, enige om, at det var skandaløst at have Soldaterne liggende der, og at det var rigtigt at bygge en ny Bygning, saa at de ikke for Fremtiden skulde indlægges paa den gamle Kaserne i Rigenegade. Sygehuset er blevet dyrt — da vi vedtog at opføre det, var Udgiften kalkuleret til 1 200 000 Kr. —, men Sygehuset er opført i den allerdyreste Tid. Min Partifælle det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen havde Sagen fremme i Fjor og spurgte, om det nye Sygehus virkelig skal blive liggende, som det ligger, og han har igen i Aar spurgt Ministeren: Skal Porten vedblivende være lukket, skal virkelig det nye Sygehus, der har kostet 4 Mill. Kr., blive staaende til Parade? Ministeren svarede, at han ikke kunde lade det gaa over til et nyt Sygehus under Rigshospitalet, da det vilde koste mange Penge.

Jeg kommer herved til at tænke tilbage paa Aarene 1893—94. Da blev der opført et nyt Fattighus i Sundby, det nuværende Sundby Hospital. Der var skænket halvandet Hundrede Tusinde Kroner dertil af afdøde Grosserer Holmblad, fordi han syntes, at det var uforsvarligt at have de gamle boende i det Fattighus, der var i Taarnby. Men det gik med dette Sygehus, som det er gaaet med Hærens Syge-

hus, det blev dyrere end beregnet, og det daværende Sogneraad sagde: Vi har ikke Raad til at drive det; vi lukker Porten og lader det staa. I 1895 blev jeg valgt ind i Sundby Sogneraad som Medlem af Fattigkommissionen og blev dens Formand. Jeg tog straks det Spørgsmaal op: Er det forsvarligt at lade vore gamle bo i denne elendige Rønne og lade Porten være lukket til den nye Bygning? Resultatet blev, at Kommunen satte det nye Hospital i Drift, og de, som havde set pessimistisk paa Sagen, erklærede, da den var gennemført, at vi havde handlet rigtigt.

Her har vi nu igen et nyt Sygehus, der staaer klart til Indflytning, men med Porten lukket. Der svares fra Regeringens Side, at vi ikke har Raad til at lukke det op og tage det i Brug. Hvis vi tager den Sag under meget nøje Overvejelse og rolig Forhandling, saa tror jeg, at vi maa kunne finde en Vej, saa vi kan komme til at bruge det. Hospitalet er lagt derude ved Siden af Epidemisygehuset, fordi det skulde være billigere at drive det sammen med Epidemihospitalet. Skal det adskilles fra dette, skal der bygges Kedelhus og Dampskorsten til det nye Hus, medens det derimod var Mening, at begge Hospitalerne skulde opvarmes fra een Dampledning, der er bygget ved Epidemihospitalet. Det er ganske vist ogsaa foreslaaet at anvende det til Beboelse. Men det, man her har bygget, er et fuldstændig tidssvarende Hospital; der er 4 Pavilloner med Forbindelsesgange under Jorden, saaledes at Patienterne kan blive ført til Bad og Undersøgelse og i det hele taget kan blive ført fra den ene Pavillon til den anden uden at komme i aaben Luft. Derfor vilde det være forkasteligt at bruge disse Bygninger til andet end det, de netop er bygget til.

Nu siger Ministeren, at Hospitalet vil være alt for stort. Det indrømmer jeg. Men kan vi ikke faa det indrettet saaledes, at f. Eks. Rigshospitalet overtog Hospitalet, medens der blev forbeholdt saa mange Pladser, at vore Soldater kunde indlægges der paa Hospitalet? Det er vel ikke Ministerens Mening, at Soldaterne vedblivende skal være ude paa den gamle Rønne i Rigenegade.

Det glæder mig, at Ministeren udtaler, at vi bør tage under Overvejelse, hvorvidt vi skal beholde Garnisonssygehusene omkring i Provinserne nu, da Garnisonerne bliver indskrænket. Jeg henstiller, at Ministeren undersøger denne Sag sammen med de forskellige Kommunalbestyrelser